

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltelek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Ooppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyiltér petisorra 10 kr.

A Csáktornyai Takarékpénztár, Muraközi Takarékpénztár, a Csáktornya Vidéki Takarékpénztár sat. hivatalos közlönye.

A millennium a Muraközben.

Ismét több muraközi község lelkes közönségének ünnepléséről vetlünk értesítést. Igazi hazafias örömet okozhat minden jóra való magyar ember lelkében annak a tudata, hogy a határszéli muraközi nép oly nagy lelkesedéssel ünnepelte meg a magyar haza ezeréves fennállásának ünnepét. Csáktornya, Perlak, Stridó, Mura-Szerdahely, Mura-Csány, Kotor, Hodosán, Tüske-Sz. György, Dráskovecz, Mura-Szt.-Márton, Zala-Ujvár, Belicza, Mura-Szt.-Mária, Alsó-Domboru, Mura-Siklós, Dráva-Vásárhely, Bóttornya, Dekánovecz, F.-Mihályfalva, Légrad s más községek nyugodt öntudattal s hazafias büszkeséggel gondolhatnak vissza ünnepélyük sikerére s hazafias érzelmeiknek a megnyilatkozására.

Az ünnepélyek rendezésének sikerében méltán osztozkodnak az illető községek derék lelkészei, jegyzői, tanítói, előjárói és intelligenciája. De mivel semmi szent, semmi magasztos nincs a földön, a minék ellensége ne akadna, úgy a millenniumi ünnepségek örömszájába is belevetlünk a Muraközben élők között hazafiatlan elemek minősíthetetlen magaviseelkedése; azoké, akik a Zágrábban szerzett eszmék hatása alatt, nem resteltek a muraközi hazafias népet hazafiatlan maguktartása által mélyen megbotránkoztatni.

Avagy nem megbotránkoztató-e a beérkezett tudósítások szerint egy lelkésznek az a kijelentése, hogy ő azért nem csatlakozik a majálisra vonuló ünneplő közönséghez, mert a magyar zászló alatt nem akar kivonulni?! — vagy nem megdöbbenő-e az, hogy egy másik le akarta vétetni a nemzeti színű esztraktot a hálaadó istentiszteletre vonuló gyermekcsereg mellől?! — vagy mit szólunk ahhoz, hogy egy harmadik, meg egy negyedik lelkész mindent elkövettek, hogy az ünnepély ne sikerüljön?! —

Nem akarjuk az ünnepségek leírását azzal elrontani, hogy a hazafiatlanok neveit lapunk hasábjaira vetjük, de jegyezzék meg maguknak jól az illetők, hogy a magyarok türelmének is van határa s akkor, a szentírás szavaival élve: Jaj lesz a megbotránkoztatóknak!

Azok pedig, akik az ezeréves szent haza magasztos ünnepén, dacára a bárányok közé tévedt farkasok üvöltésének, részesei voltak az örömap sikereinek: álljanak ezután is őrt itt a haza határán s gyűjtsék meg a muraközi nép szívében minden kínálkozó alkalommal a hazaszeretet fátylát!

Az ünnepélyek voltak a következő helyeken:

Légrádon.

A millennium alkalmából Légrad kép-

velöltestülete május havi gyűléséből kifolyólag összes horvátnevelő utcáit megmagyarsította. Az új utcanevek: Árpád, Kossuth, Deák, Petőfi stb. a Fötér pedig Zrinyi-tér nevet kapta. Az ünnepély 10-én folyt le. Egész nap szóltak a tarackok. Reggel 9 órakor ünnepi beszédet mondott a Zrinyi-téren tartott népgyűlésen. 10 órakor a róm. kath. 11 órakor az evangélikus templomban, 11¹/₂-kor az izraelita imaházban volt istentisztelet. Egy órakor bankett volt a városi nagyvendéglőben. Délután 3 órakor kivonulás volt a fűzesbe, a hol népiünnepélyt rendeztek, este tűzijátékkal és tánczsal.

Dráva-Vásárhelyen.

A dráva-vásárhelyi róm. kath. népis-kola május hó 10-én ünnepelt. A lakosságtól követve a tanítók, az iskolászeki tagok és a községi előjáróság vezetése alatt 8 órakor vonult az ifjuság a templomba. Az istentisztelet előtt Vugrinecz Ferenc s. lelkész tartott hazafias beszédet. Mise után pedig Te Deum volt.

Az iskolai ünnepély d. u. tartott meg a községhez közel fekvő szedres-kertben.

Midőn a tanulók 2 órakor nemzeti színű zászlók alatt, zene kísérettel kivonultak, az e czéla felékesített lérséget már vagy ezer ember állta körül. Itt a tanulók sorfalat képeztek és a Hymnusz eléneklése

T Á R C Z A.

Idégenben.

Jellemrajz: Rédei Lajostól.

Szöllősi Irén mostora anyával terhelte meg a még mostohább bostora.

Midőn kitűnő bizonyítványokkal ellátva kikerült a növendékből, első gondolata volt nevelőnő lenni.

Nem is gondolkozott soká, midőn egy igen gazdag, előkelő család meghívta őt.

Szüleitől teljesen elhanyagolt két aranyzóke firtú leánykát bíztak az ő 17 éves korában elért tapasztalataira, de iparkodott is a lízalomnak megfelelni: minden szeretettel, melyvel csak egy árva bir, a két kisleányra árasztotta; szomorú tapasztalathál tudta, hogy mily gyötörő fájdalom okoz az anyai szeretet nélkülözése. Ezt a hiányt akarta kipótolni a szegényeknél és ez okból lelke egész hevével csügött rajtuk.

A legegyszerűbb, de keresett tisztaságtól tündöklő szobácskáját csakhamar megszokta.

Az ő kényelmes fekhelye mellett, jobbról-balról egy-egy kicsiny horgolt hálóval bevont vászgyeaska állott. Midőn ekként körül tekintte új otthonában, szíve teljesen nyugodt és ő egészen megelégedett volt, azt hívé, hogy neki családja van, mert hisz az a két aranyfirtós elhagyott kis leány, oly annyira ragaszkodott hozzá, mintha csak édesanyjuk lenne.

A ház asszonyának előkelő kegyelmei épen nem ébresztették szívében irigységet, hisz ő elérte czélját, boldog és megelégedett volt. Boldog, mert szeretetét megoszthatá. Különbösen sem neveltetett oly körülmények között, hogy kiváltságos élvezetek

iránt fogékonytágot mutathatott volna. Meg volt elégedve sorsával; az mit is kívánhatott volna. Hisz egyelőre czélját érte, tehát nem maradt vissza teljesítetlen öhajok.

Midőn a ház asszonya meglátogatta a gyermek szobát, a kicsikék az ő ruhája mégé lujtak, anyjukat az ő hűség eszójával és pazar kiadásu ruhazatában úgy tekintették, mint egy idegent.

S ha ő nagysága sülöng néhez seymen ruhájában távoztaiban fejintéssel adván megelegetésnek kifejezést, Irén könnyelbűntet solagott lel, kedlőre zárta az anyai firtú kicsinyeket s ekkor oly igen boldog volt, hogy boldogságot nem adta volna eszére a lényuzó asszonyok összes holt kincsét!

Még azon nem tündött, sőt közönbössé tette urasszonyának sirtó magaviselete midőn lenözöleg szemüvegézte, csak akkor fogta őt el bizonyos félelem, midőn a ház urának tekintetével találkozott.

Ez ember tekintetében volt valami borzalmas, szem-tüze egto, a nélkül hogy melegét árasztott volna. Félte tőle, kerülte tekintetét, az kerülte őt magát is, mar a mennyire egy akarendelt állásban levő elhagyott leány, az ő szolgálat adóját kerülhette és ezt a mocon tette, hogy ez által nyílt sértést nem követett el.

Sokszor önmagának tett szemrehányást halga képződelése miatt, az nem volt képes idegenkedését leküzdeni, abban a megrögzött tudatban él, hogy ez ember szerencsétlenségének kovása, pedig a háziur minden alkalommal gavalléros szeretettel méltósággal közödelte hozzá, de a mi nem volt képes őt tartózkodó helyzetből kivonni.

Sokszor önmagára neheztelt a belsejében önként fellépő félelem és merev tartózkodás miatt, de soha nem volt annyira eréje, hogy a magától megszülemlett érzelmeket feleserélje s ilyenkor

mindig neveltjeinek jelenléte képezte az ő biztos kikötőjét.

Egy alkalommal egészen magányosan ült szobájában. A kicsinyeket egyik nagynéjük magával vitte köcsikázu, a «kisasszony» azonban otthon hagyta.

Első eset volt, hogy kisednevelteje nem környeztek és ekkor úgy tunt lel neki, mint ha az egész világ kihált volna, először érezte magát elhagyatva, az egyedüllet akként hatott az ő szegény, mincenkitől elhagyatott szívére, mintha senkije sem volna, ki vele csak csekély mérvben is loguakoznék.

A nagy világűrben egyedül látta magát, nem volt senkije, oly elhagyatott, egyedülnek és számatomra méltónak érezte magát s habár a fényesen ragyogó nap arany sugaraival beárasztotta szobácskáját, ő csak sötétséget, egy végtelen éjszakát látott, mely mindent elfedett könyvekkel tett szemel elölt.

Ily faldalmas érzelmeiktől felkorbácsolt lelki állapotában elkerülte figyelmét, hogy az ajtó eszében feltarult és azon egy férfi a szobába lépett. Midőn tekintete a férhüvel találkozott, egész testelen remegett és oly halálos félelem ragadta meg, miként megragadja a gyenge kis madarat, midőn a hatalmas sas hirtelen meglepi.

A férfi nem közödeltezt leléje, három lépés távolságban keresztbe fektetett karokkal megállott előtte, merevedett hideg arczczal, de emésztően langoló tekintettel nézven őt.

Irén, az ijedségtől elragadva ugrott fel ültől, s miként a gyermek, ki a feleje irányzott csapást akarja elharítani, kazezt arczára szoritá, azt hívén, ezzel megvédelmezi magát azon élesen metsző szavak ellenében, melyeket a férfi hozzá intézett . . . . .

«Kisasszony» hallá Irén mint egy álomban.

után Vugrinecz Ferenc s. lelkész, mint az elnök helyettese — ki betegsége miatt az ünnepélyen nem vehetett részt — hazafias beszéd kíséretében megnyitotta az ünnepélyt. Glád Ferencz kitanító hazánk ezeréves történetét ismertette. A tanulók énekeltek, szavaltak és részleteket mondtak a magyarok történetéből. A község a nagy nap emlékére megvendégelte az iskolás gyermekeket.

Ozsonna után volt versenyfutás és zsakfuttatás, majd táncz. Este bengáli tűz. Bottornyan.

E hó 17-én virradatkor a tüzoltók taraczkövésekkel hirdették az ünnep kezdetét, s e percztől csak ugy özlönlött e körzet horvátjuka de magyar érzelmű lakossága a feldisznított iskolaházhoz.

Pont 9 órakor háromszoros taraczkövések s a templom hangjainak zugása hirdette az ünnepély kezdetét. A templomba vonuló sokaság élen nemzeti zászlók elővittele mellett Kollay Lajos körjegyző járt, ki után a községek előjárósága, a képviselő testület tagjai, az iskolás növendékek és az önkéntes tüzoltók haladtak, hogy a megjelent népsokaságtól körülveve meghallgassák Kollay Jeromos plébánosnak imáját, melyet az Isten szabad ege alatt az ezerév történetének megünnepeléséből vésett a hallgatóság szívébe.

A szép ünnepélyt az iskolás növendékek énekara a »Hymnusz« hangjaival nyitotta meg s föbb vers elszavalása után a »Szózat«-tal zárta be s ezután a templomba haladt, a hol a Kermán János kántor és Wirth László tanító által betanított horvát ajku tanulók és a Kollay Lajos körjegyző által szervezett férfi énekhar magyarúl énekeltek.

Délután a tanulók zászlócskakkal kezükben cigány banda kísérete, nem különben a tüzoltók kürt és dob pengése mellett a közeli erdőbe vonultak ki. A növendékek

»Kegyed az én teljes megelégedésemet kiérdemelte és nagyon szeretnék mostoha sorsán enyhíteni« . . . . . Egy ideig elhallgatott, mintegy várva, hogy Irén megszólaljon, s miután Irénnek az ijedségtől megnémult ajkaira nem jött szó, halkán folytató: »Én gazdag, igen gazdag vagyok, kegyed pedig kedves és bájos mint egy angyal; a kegyed lelke ugy, miként a szive érintetlen. Óhajtanám tehát jövőjét biztosítani. Én kereskedő, tehát a számok embere vagyok; nem értek a cikornyás szálamokhoz, de az ön örömtelen életét egy jobb megelégedett jövővel szeretném felcserélni, ha . . . . .

Ne tovább! Fölkialtá a leány és egész testében remegve zokogott, mint egy kis gyermek.

»Oh uram! kérem, ne szóljon többet. Én önt sokkal jobbnak, nemesebbnek és becsületesebbnek ismerem, sem hogy feltehessem önről, hogy egy szegény elhagyott, minden támasz nélküli teremtesnek, ki önnék házában védelmet talált és gyermekei fölött örködött, fájdalmat okozni szándékában volna. — Ugyebár nem? Ön nem akart engem sérteni . . . . . nem . . . . . soha . . . . .

Némán tekintte reá a férfi. Teljes átalakuláson ment át, míg a leány beszélt. Arca még égett a visszamaradt tüztől, de szemében lassanként kialudni kezdült az emésztő parázs; job tenyerét gyöngéden a szöke ártatlan före tevé és csendesen suttogva mondá:

De édes gyermekem, engedje legalább, hogy kibeszéljem magamat, kegyednek mitől sem kell félnie; csak azt akartam mondani, hogy én az ön jövőjéről gondoskodni óhajtok, ha — szegény édes anyámnak gondozását magára vállalni hajlandó lenne. Egy világtalan öreg, minden örömtől megfosztott asszony, felüdüne a kegyed gyöngéd bánásmódja és kellemé szórakoztatása által, — engem pedig örök hállára kötelezne.

A midőn a könnyező leány, fejét elvonta a férfi kezétől, megilletődésében nem véve észre, hogy puha selyem-haját, néhány forró könyesepp benedvesíté.

csoportokként tornajátékaikkal, magyar-szavalaivalakkal és hazafias dalok elzengésével mulattatták az egybegyűlt szülöket.

Este a mulató gyermekcsereg Bottornyára visszaérkezvén, Kollay J. plébános ur lakása előtt állapodott meg, hol Kollay Lajos körjegyző tolmácsolása mellett megköszönte szerett plébánosuk azon intelmei, melyeket imádozt hazájuk iránt leróni tartoznak. A sikerült ünnepély létrehozása és rendezése körül nagy érdemeket szereztek Kollay Jeromos plébános, Kollay Lajos jegyző s a tanító urak.

Draskoveczen.

A dekanovecezi fárabeli intelligencia közreműködésével f. május hó 17-én programmszerűt millenniumi emlékünnepély rendeztetett.

Az előre megállapított program szerint kora hajnalban mozsárdörgések keltették fel a lakosságot s emlékeztették a mai ünnepélyességre. A középületek fel voltak lobogóva, D. e. 8 órakor volt az ünnepélyes istentisztelet a dekanovecezi templomban, hol a mise végén fötiszt. Filipics Lajos plébános ur horvát nyelven lelkes beszédet mondott a néphez, figyelmeztetvén őket a mai ünnepély szög jelentőségére, buzdítva hasznos munkásságra és hazaszeretetre.

Mise után a tanuló-ifjuság és a nép a helybeli iskolába vonult, hol a tanítók a hivatalosan megállapított program szerinti iskolai ünnepélyt tartották meg az iskolát zsufozásig megtöltő közönség előtt.

Délután két órakor megérkeztek Dekanovecra a domasinecezi és novákovecezi iskolás gyerekek zászlókkal, zenével és dobzóval. 250 tanuló szép sorban, a leánykák virágokkal, koszorúkkal feldisznítve, a fiúk zászlókkal a kezeikben, 5 nagy zászló és több feliratos tábla alatt és utánuk a 2 ezer főt meghaladó közönség példás rendben vonultak a közeli ligetbe.

Itt a tanuló ifjuság hazafias dalokat énekelt, mi után versenyugrás, azután pedig a gyermekek ozsonnaja következett.

A költségek fedezéséhez részint a községek pénzlárából, részint egyesek adományai által járultak, kiknek a rendezőség hálás köszönetet mond ezért.

Köszönet illeti Filipits Lajos plébános és Tivadar Ferenc körjegyző urakat is, kik a gyermekeknek bort is rendelkezésre bocsájtani szivesek voltak. Elismerés illeti még Feisz Imre s. jegyzőt, és Tiszay Kalmán s Ávár Gyula tanító urakat, akik az ünnepély rendezését vállalták magukra.

A képzelődés.

A képzelőtehetség rendszeren a földön kuszik, csakis földi dolgokba kapaszkodik, minket is oda köt s eszünket megzavarja, a nélkül, hogy szellemünket gazdagítaná, mert nem egyéb erönel, melylyel »mindenfélét képzelünk magunknak.« A nők nagy mértékben rendelkeznek ez erövel.

Mily nyugodtan, zavartalan boldogsággal és megelégedéssel föltenék sokan életüket, ha a gonosz, balga képzelőtehetség nem lenne.

Számtalan esetben, hol a mellékes gondolatoktól nem zavart ember gyorsan, tapintatosan találja meg és teszi a helyeset, mert csakis a tényállást veszi szemügyre, ott a tulságos képzelőtehetséggel bíró ezer meg ezer örvényt, kelepcczét és csapdát fog látni és önalkotta veszélyek ellen fog har-

colzni és végül a legrosszabb eszközt választja, hogy az ügyet egyensúlyba hozza.

Hogy az emberek — az életnek legedesebb tévelygésében — a szerelemben — a legpompásabb, de gyakran nem érdemelt, koszorukat fonják a választott homloka körül, ezt tulajdonítsuk a képzelőtehetségnek; hisz ez legszebb tetteinek egyike, mely nélkül az emberi nem kihalna.

Hogy azonban a képzelőtehetség miként működik a feltékenység dolgában, erről sokat mond a történelem, ámbar még többet elhallgat; nem is boesátkozunk tárgyalásába, mert a ki már feltékeny volt, ugy is tudja, aki pedig nem ismeri, annak nem használ, mert nem hiszi. Ez a boldogtalan képzelőtehetség még köznapi dolgainkat is befolyásolja, még pedig jobban, hogyse himők és a dus tehetségű, szeretetre legméltóbb nők legtöbbször szenvednek e bajtól.

Kétségtelen, hogy senki se fog mosolyogni az anya aggodalmán, ki kedvezésnek legcsekélyebb rosszulletére már olyan övintézkedéseket tesz, melyek talán túlzottak de meglehet, hogy a gyermeket megmenti komoly veszély elől; de mily érzést fog bennünk szülni az apa vagy anya, ki véletlenül szilvamagot nyelt le és ki elé az éztől nem zabolázott képzelőtehetség a legborzasztóbb sorsot varázsolja, holott 1000 eset közül 999-szer a megoldás nagyon egyszerű?

Ki ne érezné szánalmát az oly nő látára, ki tudja, hogy férje sok veszélynek van kitéve távol földön, ki csak ritkán vehet hírt föle és napról-napra halálos aggodalmat táplál, mert a folyvást működő képzelődés elhiteti vele, hogy férje előbb-utóbb elvész a folytonos harcban.

De egészen más érzést költ bennünk a nő viselkedése, kinek családja kirándulásra indult és egy órával később jön haza. Mikor oly kellemes volt! A kirándulók vidám csevegéssel lépnek be, de mosolyok ellünik, szavuk torkukon akad, mert a női családó felajultan fekszik az aggodalomtól.

És vajjon miért? Mert a jó anya szabad folyást engedett képzelőtehetségének és oly szerencsétlenségeket költött, melyek, habár nem is tartoznak a lehetetlenségek közé, de hála Istennek, csak ritkán fordulnak elő és senki sücs jogositva arra, hogy ily bizonyossággal sejtse és megkeresítse a jókedűtök hazatértét. Másnap reggel ő is mosolyog kalandos gondolatain.

Az eladó leányok anyáinak is üdvösebb, ha megzabolazzák élénk képzelőtehetségüket.

A gyöngéd anya szivesen óhajlja gyermeke számára a legjobb sorsot; még a királyi koronát se drágálja, hogy leányát ékítse; minden ifju, ki a láthatáron mutatkozik, szerinte már kéri, ki boldognak érezheti magát, ha megkapja az igazgyöngyöt. Alig tudja nevét, alig ismeri viszonyait, szándékáról pedig éppen semmi tudomása sücs, de képzelőtehetsége büszke paripán váglat a távollá és leányát a szeretett férj oldalán mutatja ki, bár nem király, de jómódu földbirtokos; a boldog nagyanya már-már ringatja a virágozó unokákat, — ekkor az ifju, kit csak a véletlen hozott közlébe, más leányt kér meg! És a galád gonosztevő csupán évek mulva, talán akkor, midőn saját leányai segítik az ily helyzet fölfogására, tudja meg, hogy ama nő, kit bár ritkán és rövid időre látott, de ki mindig igen barátságos volt, miért lett oly hirtelen mogorvává és tartózkodóvá.

A nőnek képzelőtehetsége gyakran a kereskedelmi térre is eltéved: őserdő közepette akadályokat nem ismerő könnyűséggel és a legfinomabb anyagból épít házakat: egy marék bankóval elő jóságokat vesz, melyek rövid idő múlva milliókat jövedelmeznek; oly módon helyez el tőkéket, melyeknek néhány év múlva meg kell háromszorosodniok; nagy áldozatok mellett szerzi meg ma, mit a képzelőtehetség kívánatossá varázsol eléje, hogy holnap csekélyebbért odaadja.

Nem állítjuk, hogy az ugynevezett »erősebb nemek«-nek nincsen képzelőtehetsége, de annyi bizonyos, hogy a férfiaknál soha se fog oly korlátlanul uralkodni mint a nő agyában.

Nagyon szeretik emlegetni a nők nagytitási vágyát. Ez az alig tagadható tulajdon csakis az élénk képzelőtehetség eredménye. Nem akarok hazudni, nem szépitni vagy rágalmozni, de a mit látunk és hallunk, vetőmagként hull agyunk gondolat-ágyába. Minden egyes szó gyökeret ver, hajt, zöldel és virágzik s ime mindegyik parányi magból, rövid idő múlva, hatalmas fa támadt, melynek ágai közt madarak dalolnak és fészkelnek, melynek árnyában fáradt vándorok pihennek; halljuk a tiszta csermely csörgését és távolról hangzik a pástornak mélabus furulyája.

De fájdalom! e képlet nem mindig oly szép és kedves; mert a felebarátunkról halak kijellett szó gyakran lövés hatását gyakorolja agyunkban, melyet százsoros visszhang ágyuzássá változtat és agyüregünk gyakran elfogyn szük arra, hogy ily hangot sokáig eltűnjön: teljes erővel bocsájtjuk nyilvánosságra.

Elég! Mert attól félek, megköveznék, ámbár csupán a gonosz képzelőtehetséget vontam felelősségre. Talán szavam mégis tetek csekély jót és ily áron szívesen fejre illesztem a vértanúság tövis koszorúját.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Reformatus istenítisztelet.** F. hó 25-én az áll. tanítóképző-intézetben, hazánk ezer éves fenállásának emlékére hálaadó istenítisztelet tartott, mely alkalommal Seregély Dezso nagykanizsai reform. lelkes hazafiás, emelkedett szellemű szép imát és beszédet mondott. A megjelent szépszámu közönség az istenítisztelet kezdetén a Hymnust, végzetével pedig a Szózatot énekelte orgona kíséret mellett. Végül a protestáns híveknek urvacsora ozlatott ki.

— **Kinevezés.** A hivatalos lap vasárnapi száma szerint a kereskedelemügyi m. kir. miniszter a helybeli m. kir. posta- és távirtdahivatalnál a levélhordói minőségben, alkalmazott Puhár Mátyás és Aigner József posta- és távirtdaszolgálat postá- és távirtdahivatalokká nevezte ki.

— **Pályázat.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter 29949. sz. a. a vezetése alatt álló ker. ü. tárcza keretében 108 posta- és távirtdahivatalok állásra 1896. április 29-iki kellel pályázatot nyit. Pályázhatnak ez állásokra mindazok, kik középiskolát vagy ezzel egyrangú más tanintézetet — éretltségi vizsgával — sikeresen végeztek. 18. életévüket betöltötték s magyar állampolgárok. Ezen föltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítvánnyal fedhetetlen előlelőkét, orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges voltukat tartoznak igazolni. A pályázatot alá boesátott állásokat a postaigazgatóságok fogják betölteni. A sajtóközülég irt

és kellőleg feszerelt kérvények a szolgálatban állók által előjárásuk, az abban nem állók a szolgabíró vagy polgármester útján 1896. július 31-ig a postaigazgatóságok akármelyikéhez tetszés szerint nyújtandók be. A felfogadott gyakornokok I fnt napidíjban részesítetnek s állásukat szept. 1-én elfoglalni tartoznak. Kötelesek a rendes szolgálatot teljesíteni s 1887. szept. 1-én saját költségükön Budapesten egy évre terjedő tanfolyamra beiratkozni. Napidíjaikat ez alatt élvezik, de szabad idejüket valamely postahivatalban tartoznak ott tölteni. A tanfolyamot sikeresen végeztek 400—500 fnt fizetéssel azonnal alkalmaztatnak s a szabályszerű vizsgálat letételével mint posta- és távirtdatisztek nyerneik alkalmaztatást.

— **Fénykép-felvételek.** A f. hó 9-én az elemi iskola előtt lefolyt millenniumi ünnepélyről Dobosy Elek helybeli közs. isk. tanító s amatőr — fényképész sikerült fölvételeket csinált. Volt alkalmunk a szép fényképeket látni s ajánljuk azokat a közönség figyelmébe. Sikerült voltuknál fogva kedves emléktárgyul szolgálhatnak mind azok részére, kik a szép hazafias ünnepélyre örömmel gondolnak vissza.

— **A kanyaró-járvány,** melyről már mult számunkban megemlékezünk, sok gondot okoz orvosainknak, mert még mindig nem csökken, sőt folyton emelkedőben van. Miután az elemi iskola alsó osztályaiban sok volt már eddig a beteg gyermek és számosan még betegek. Krasovecz Ignác dr. egészségügyi tanácsos és járársorvos intézkedésére a fiu- és leányiskola alsó két osztályaiban a tanítás mult hét derekán 3 napon át szünetelt, mely alatt az osztályok felsuroltattak s gondosan desiniciáltattak. Hasonló intézkedéseket foganatosítottak a polg. fiu-iskola I. és III. osztályaiban is.

— **A „Vasasztal Társaság”** f. hó 23-án, a hazafiságról ismert Pecsoruk Ignác vendéglőjében szeretett hazánk ezeréves fenállásának emlékezetére társas vacsorával párosult ünnepséget tartott. A tagok majdnem teljes számban jelentek meg ez alkalommal. A díszülést Molnár Elek alelnök nyitotta meg, felolvastván Huszár Adolf kir. tanácsos, díszelnöknek a »Vasasztal Társasághoz» intézett üdvözlő levelét, mely a távollevő díszelnök éljenzésével tudomásul vételelt. Az első tosztot Molnár Elek szónoki hévvel s hatással ugyancsak Huszár Adolf díszelnök s családja felköszöntésére mondotta Utána Probszt Ferencz, Jeney Gusztáv, dr. Krasovecz Ignác, Bernyák Károly s Pecsoruk Ottó egészségére emeltek lelkes hazafias szelleműlő áthatolt beszédek kíséretében poharat. A Vasasztal Társaságnak nemes intentioja, mely kezdettől buzgón ápolattik — a nem magyar ajku leánytanulók jutalmazását illetőleg újabb önkéntes adakozásra indította tagjait, kiknek jel-szavuk: »A haza minden előtt».

— **Zivatar.** A esikönyösen konzervatív időjárás, mely az ő örökké borult egével, sűrű esőzésével, kellemetlen szeleivel s a mellett folyton tartó hűvösségével az egész májust az utolsó napokig bérbe látszott bírni, mult kedden egy kis abnormitást engedett meg magának, hogy ezzel az ő egyhanguságának fordulatot adjon. Villámolt és dörgött, akár csak a legnagyobb hőségben s hogy az illuzió teljes legyen, többször megújuló jéggel is kedveskedett akkora záporosóval, (28.1 mm.) mely kisebbszerű felhőszakadásnak is beillett volna. Félóra alatt az alacsonyabb fekvésű utcák és kertek viz alatt állottak, míg az eső meg-

szünetével a víztömeg rövid idő alatt le nem folyt. Egyéb nagyobb kárt a jégeső ez alkalommal nem tett, de az idő azóta valamivel barátságosabb lett.

— **Stridón** f. hó 25-ikén pünkösdi másodnapján tartott istenítisztelet alkalmával Peterka Tódor káplán ur megemlítette a hívek előtt az új plébános rövid idő múlva történő megérkezését s a midőn ez alkalommal kérte híveit, hogy nyujtsanak segéd kezet az elhanyagolt fárahnak és kertnek a rendbehozásánál s megmunkálásánál, másnap mintegy 60 nő jelent meg munka végzésé czéljából. Ez kézzelfogható jele a nép ragaszkodásának az új plébános iránt. K. F.

— **Lóvonatu vasut Keszthelyen.** Egy fővárososi pénztétel részéről a mult héten megbízottak jártak Keszthelyen, hogy a balatonfürdő és Héviz között létesítendő lóvonatu vasut finanszírozása tárgyában ottani közegekkel tárgyaljanak. Mint halljuk, a tárgyalások sikerre fognak vezetni.

— **Árlejtést** hirdet a zágrábi 13-ik hadtest intendaturája az 1896/7-ik év folyamán az itteni kaszárnyában elhelyezendő katonaság és löállományak részben való ellátására. Az árlejtés kiterjed 198.000 adag kenyérrre, 7920 q. zabra, 6400 q. széna, 3200 q. alomszalmára, 180 q. zsupszalmára és 330 m³. tűzfára. Az árlejtés július 4-én történik meg Zágrábban, a parancsnokság épületében. A szállítás 1896. szept. 1-től 1897. aug. 31-kéig való időközre terjed ki.

— **Sertés-zárlat.** A sertés-zárlat alól alig földoldt hivatásárokat az újból föllépet sertésvész folytán ismételve zár alá helyezték. Az immár három hete fönnálló zár még egyre tart s nincs is igen kilátás arra, hogy egyhamar föloldják, mert a járvány erősen dúl s az utolsó elhullás után csak 45-öd napra foganatosították.

— **Beküldetett.** A megkínzott légrádi iskolás leányokról a »Budapesti Hírlap« május 10-iki számában »Mit vettek a légrádi kis leányok?« czímmel egy közlemény jelent meg. Mivel a közmondás tartja, a tapasztalás pedig igazolja, hogy vannak emberek, akiklő rágalmoztatni, üldöztetni dicséret, magasztaltatni pedig gyalázat, — nem is akartunk reá válaszolni. A vizsgálat már megtörtént ez ügyben. Addig is mig ennek eredménye, (mely szerint az egész légből kapott semminek, a sárga irigység és a fekete gyűlölttség kitörő ellenszenvének bizonyult nyilvánosságra hozatik, az igazság érdekében kijelentjük, hogy a légrádi apácza zárda nevelés, tanítás és a magyar nemzeti szellem ápolása tekintetében ugy betölti hivatását, miszerint magyar ember bűn nélkül mákszemnyi rosszat sem hozhat fel ellene. Szólnunk kellett, hogy lelkiismeretünket lecsendesíthessük.

— **Köszönetnyilvánítás.** A f. é. márczius 23-án Domasincezen dühöngött tüzvész károsultjainak teltségélyezésére Csáktornyáról már márczius 27-én 48 fnt érkezett, mely összeg Franciscs Károly városbíró ur nemesszüli kezdeményezése folytán egyesek kegyes adakozásából került össze. Márczius hó 31-én dr. Mandel Pál országgyűlési képviselő ur ugyan ezen czélra 200 forintot kegyeskedett adományozni. Domasincez község előjárósága a károsultak nevében is, — kik között ezen összegek a kár és szerencsétlenség terhe arányában a beérkezett után nyomban kiosztattak, — forró köszönetet mond mindazoknak, kik e jótétemény létrehozásán fáradoztak és mindazoknak, kik kegyes adományaik által a szenvedők nyomorának enyhítésében részt vettek. Kelt Domasincezen, 1896. május 19. Furd György községi bíró.

Felelős szerkesztő: Ségéd-szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF. ZRINYI KÁROLY.
 Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke tiču se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovce.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 4 frt.
Na pol leta . . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštajē 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Hiroviti ljudi.

Vu tom će poslu otec i majka i uzgajatelj uspjeti, budu li savjestno vršili svoju dužnost, a početi moraju od najraneše mladosti, dok je dēte još vu povelju. Vnoge osobine dētije pretvore se naskorom vu nepristojnosti, ako ih uzgojem za dobe ne oplemenimo. Takove na oko nedužne dēćinske falinge jesu mladice, od kojih izrastaju strasti kakti jako, orijaško steblo. Pusta je nada (ufanje), da će tako zvano detinjarije prestati same po sebi, dok samo dēca dođu k razumu.

Akoprem nam se djetēce vu pelenicah pričinja tuliko nemoćno i neznaatno, ono ipak osjeća i nastoji da postigne, kaj mu ugadja, a da zaprēci, kaj mu neprija. Dēte to čini usljed prirodne sebičnosti, koja mu je prirodjena kakti osobna snaga, kojom nastoji da se uzdrži. Detece dakak još nepozna sebe, ono nepozna svoga »ja«, no ono ipak živi za sebe, za svoje »ja«. Od celoga svēta pozna ili da se pravije reče samo sebe, samo svoje »ja« — a njegovo »ja«, to su njegovi osjećaji.

Da dētece hoće zadovoljiti svojim osjećajima, ono to očituje najviše glasom. Kad mu je vugodno, onda miruje — ali kad mu kaj god nije vugodno, ono plače. Plačem anda očituje svoj osjet, ar drugač nemre. To je njegov prvi govor, On plače s početka od nužde. Odrasli čuju taj plač i žuriju se, do uklone ono nevugodno, zaradi kaj dētece plače, ili nastoje, da mu vgodiju. Naskoro

čuti dētece, da plačem, postizava ono, kaj želi. Taj plač mu je kakti čarobna palica, kojom izpunjava vsaku svoju željicu.

Naskorom počima dētece plakati s namjerom i zlovoljno je, ako nije postiglo svoje namjere. Vezda je kucnul čas, kad valja pozorno izpitavati dēćji plač, jer se more da izrodi iz naravne potrebe vu hirovito zapovēdanje, a to biva već šestom mesecu. Pazimo anda od vezda na to, kak dēte plače. Kad plače naravno, onda odaje svojim kretanjama kakvu nevugodnost ili bol, kada pak plače da zapovēda, onda odaje zlovolju, ogorčenje, srēbu — ono već neplače, nego se dere.

Kak smo dužni, da naravnom plaču posvetimo pažnju, isto smo tak dužni, da je deranju neposvećujemo. Dēte će izprobati, da naturali plač pomaže, a deranje da nikak nepomaže. Dosljednost uzgajateljeva privučiti će dēte, da se nedere prez potreboće. Uzgajatelj neka sljedi narav, i ona će mu obilno pomoći.

Nemože li se tako da zaprēci ta nepodobščina, onda se valja ozbiljnije poprijeti posla. Oštreša reč ili makar i kak slab vudarac poprāčen ozbiljnim pogledom prenarazit će neobuzdana derančica i on će to osjetiti kano zlo. Dēte će tak izprobati, da deranje uzrokuje nevugodnost i neće se već derati, ako se taj postupak nekoliko puta dosljedno ponovi.

To je vu prvom početku veoma znamenit i odlučan uzgojni rad, jer se s njime mnoga falinga kesnešega značaja vu klici

zadušuje, no na žalost malo je roditelja, koji to hoće da spoznaju i da zveršavaju. Vsaki i najmenjši dēćini krik pobudjuje — ili sućut, makar da i nema traga boli, ili grozničav, strah, a da i nije nikakve pogibelji, ili nestrpljivost sbog nesnosnoga plača. E da može takva bedasta ljubav i sebična udobnost zagledati vu zrcalo budućnosti svoga deteta!

Ta nezgrapna ljubav pojavlja se vu kojekakvih formah. Vnugin je roditeljem detece pusta zabavica. Ovi se igraju s njim kakvom babkom. Zato nastoje, da je dētece pošto po to dobre volje, pak i ista nepristojnost veseli zaslēpljene roditelje. Nekima je dēte idol. Služavke, susede prijateljice, kume, tece i babe obožavaju toga »maloga, sladkoga, mitoga, ljepoga, drāžestnoga angelka«. Vu Englezkoj je manija, da se »baby« obožava. Da li je dēte ljepo ili grdo, pristojno ili bezobrazno, na to se nepazi. Nijedno dēte nije vu istinu angel, već je jako nevoljen i nemoćen stvor. Valjanim uzgojem stropam more se dēti uzgoji plemenitim čovjekom. Dēte još nije krēpostno, ali ga moramo uzgojiti, da bude takovo.

Kad je dēte pol ljeta staro, ono po kretanjama, rećima i pogledima onih, koji se zanim bave, počima razlikovati prijazaost i ozbiljnost milje i grožuju. Ono počima razumēvati, kaj mu je povoljno, a kaj nepovoljedano. Od to doba ima se već da polaze temelj (fundament) značajnosti, moralnoj najmre dobroti, a to tak da uztrajno gušimo vu dētetu vse, na kaj se nesme da privēti, a

Z A B A V A.

Dugi Peter.

Jerbo je na stareinarskem pijacu u Pešti — t. j. na onem pijacu gde se već ponošene stvari trže — prilično svega moći najti i dobiti, kaj gospoda odlože, jer već duže neću nositi, osiromašene familije zadržavaju, rasipniki razprude a vdovice i sirotčad (ārva) za gladu se vugnoli alduju, to si je dugi Peter mislil, da valjda ne bude med tolikemi hutami na rećenom pijacu, onak čisto zabadava se prevlekel, em nekaj se ga bude već prijelo — rekeli je vu sebi — a to lim više, je je onde med ostalemi i dosta takovih stvarih bilo, koje su tomu već bile privčene, da si gazdu svaki čas mienjaju.

Dugi Peter najmre bil je jedan izmed onih, koji se dielom svojih rukah hrane.

Ljudi sa očali na nosu i puno znanosti u glavi, tolnače njegovo ime, da dohadja od latinske rieći »petere« koje toliko hoće reći, kak za nečem reke pružiti — prositi. Drugi opet ljudi, koji takaj imaju na nosu očale i takaj puno znanosti glavi a povrh toga

još i plešive glave od prevelikoga premisljavanja, tvrde za stalno, da je to pravu rečeno grēka rieč te se zove po horvatski »pećina« iliti kamen.

Pri dugem Petru bilo je jedno i drugo na svojem miestu, jer je on kroz zimu ljubil u kamenitoj ulici (tam je špital) koštu i kvartir si priskrbeti te onde pisane štumfe za betežnike šlikati i krpati, a ostale diele godine sprovel je vani te je za svim ruke pružil, kaj god nije bilo prikovano ili barem pribito te nije bilo Argusovimi očmi straženo.

Negda se je dakako pripetilo, da je ta dosadna policija, koja mora svojega nosa svigde imati, proti njegovoj mestriji protestirala i svum odlučnostjum rieč vodila, a taj slučaj bil je i sad.

Dugi Peter je na tom pijacu najme u svojoj nedužnosti posegnul za jednom zlatnom žepnom urom, koja mu je već duže vriemena zaljubljeno namigavala: taki zatim počuti on ves osupnjen jednu zdenu ruku na svojem zatiljaku te je mogel o sreći govoriti, da je danas u jutro, kad se je oblačil, bil tak oprezan te je svojega golera samo onak nekak slabo na rubači pričvrstil. Ovak je vriednomu i svojoj službi viernomu

policisti ostal u desnici jedan zamazani golier iz gumia, doćim je dugi Peter svojim dugim nogam svu čast izkazal te je biežal kak se samo onda bieži, kad je k-tomu vrieme za biežauje, izraven prpti Dunavu.

Tam se je valovih zibal jedan čun. U ovoga je Peter skočil, vuze kojim je čun k obali bil privežan, je hitro ostrim uožen prevezal i odmah je počel dole za vodom skupa sa čunom plavati, Policista, koj je za njim do ovde dobežal, sada nije nikaj pametnijega znal učiniti, nego po obali biežati i cilj svojega poželjenja, najme tog ladvara u malom čunu neizgubiti iz oćih.

Ova dva anda, plavajući najme i bežeći dobiti su u onom hipu dosta gledalcev i dugi Peter nebi bil vrieden svoje mestrije, da je sada, ovakovu liepu priliku za lakrdiju ili kak niemci vele za »Mord Hetz« iz vesti zapustil.

Podpuno si samosviest svoje nedoseživosti i sigurnosti u čunu, zapoćme on sa svojim po obali biežećem pajdašem stanoviti spomenek bez riećih na i aćin, da ga je od gledalcev svaki, bil on magjar, horvat, niemac, čeh, taljan, poljak, rumunj, francez ili englez podpuno razmel. Dugi Peter najme

da ga postojano vježbamo vu vsem, na kaj se mora privčiti.

Vu dčteta moramo nepopustljivo do-sljednošću da gušimo pčkos (truca) i samo-volju, a da ju privčimo na posluh. Jelo, igre, oprava, pajdaši, špancieranje, navuki, s rečjum ves dčtini život daje nam tomu dosta i predosta prilike i povoda.

Budemo li dčete od najnježnije mladosti privučali, da čini kaj je pravo i dobro, onda čemo ga pripraviti na to, da će to isto vu kesnešem životu zvršavati svestno i svoje-voljno, a neče njegovom jakom voljom vladati kojekakve trice i časoviti dojmovi, jer će od dčteta postati čovjek duševno sloboden, koji će tržnim svojim razborom upravljati plemenitim svojim osjećajima. Takov čovjek neče ni rečju ni činom ogorčavati život niti sebi niti drugim. Izgrajmo anda već prvi hir iz dčteta, a onda marljivo još vse druge redom, kak god pučemo drača iz vrta, da nam nezaduši hasnovitoga bilja.

Previdil:

Glád Ferencz.

Stogodšinjica čepljenja bobinkah.

Meseca majuša 14. navršilo se sto ljet od kak je slavni Edvard Jenner započel bobinkah (boginjah) i tim ljudstvu dal jednu od najvećših blagodatih. Njemu se ima zahvaliti, da su bobinke vu vsih zemljah, gde postoji prisilna čepjenje, skorom izniknulo kakti epidamični beteg. Jenner je prvi začemik nauke o imunizovanju. Da se uvidi velika važnost i blagodat vu čepljenju boginja dovoljno ie znati, kak su bobinjke vu prvešnja vremena harale medju čovječanstvom. Još prešestnog stoljeća vumrlu su od bobinkah car Jožef I., kralj Ljudevit XV. franczki sest austrijskih nadvojvodah i nadvojvodkinjah, a i sama carica Marija Terezija vu odmakloj je dobi najpogibeljnije zbetažala od bobinkah. Juncker čeni da je koncem prošlog stoljeća na ljetu poprečno vu Europi vumiralo 400.000 osobah od bobinkah. Vu samoj Njemačkoj (Prajzkoj) dokazano je ljeta 1796. do 65.000 smrtnih slučajov, — dočim je broj vumrlah od ljeta 1889. do 1893. iznosil samo 572 ili 11¼ na ljetu.

Za isto razdolje ljeta 1889—1893. iz-

je osovce jeduako stal u svojem čmu te je galantnim mahanjem svojim zamazanim skrļjakom tobože se oprasčal od svog pajdaša prgonitelja i mu »zbogom« mahal; zatim je ukradnuvu zlatnu vuru dal u ruki, za lauc držeći viseti i od sunčanih trakov razsvietljenu se leskati; zatim je svoj vugorek u obrazu, koj je i onak imal veću nego normalnu veličinu još stum produzil, da je sve svoje dčest preste razširil te onak razširene na svoj vugorek nadovezal i onda s prsti tak naglo sim tam gibal, kak da bi najhitrijega csardaša na klarineti bil igral! konačno je svojemu pajdašu na obali dal za razmeti, da mu je zdravlje tak dobro i povoljuo, kak samo biti more i kak je samo čovjeku moguće zdravomu biti, tim, pošto je svoj liepi crvenkastii jezik mu pokazal, splazivši ga van tak daleko, kak ga je sumo čoviečanskomu stvoru božjemu van splaziti moguće.

I to sve je mnogo više zabavljalo gledavce nego siromaškoga po obali bežečega policistu, koj se je od srditosli u svih farbah preleval i posve badava za pomoć vikal.

Ali na jedum krat se je nekaj dogodilo, kaj je svu pazljivost gledalcev na se potegnulo.

kazan je službeno pomor vu franczkih varoših (gradovih) sa 5670, vu Belgiji sa 7779, vu Austrii sa 37.037 a vu Rusiji od 1891. do 1893. ljeta sa 288.120 osobah.

Najmenjši je pomor vu zemljah, gde postoji prisilna obveza čepljenja bobinkah. Vu Švedskoj, Škotskoj, Irskoj i Danskoj vumira samo 5 osoba od milijuna, od 10 100 osoba od milijuna vumira vu Englezkoj, od 100 do 200 vu Franczkoj i Magjarskoj, od 200 do 400 vu Cislajtani i Italiji, a preko 400 vu Rusiji i Španjolskoj. Vu Austriji. Prajzkoj i Belgiji nepostoji zakonita obveza čepljenja bobinkah zato su ondi i zgubički vekši, odnosno dvojvrstni uego li vu Buvarskoj, Englezkoj i Švedskoj gde ta obveza postoji.

Edvard Jenner rodil se je 17. juniuša ljeta 1749. od oca selskog župnika vu Berkeleni vu englezkoj grofoviji Gloucester. Došavši kakti mladić vu navuk k nekom vidaru i apotekaru na selu, gde je prijel prve naputke, vzel ga je kesneše slavni anatom i ranar John Hunter vu Londonu kakti 21 ljetu staroga mladića k sebi ter ga podučeval. Tu je Jenner, prisvojil praktična znanja, kaj ga je kesneše tak osobito hasnovito upotrebil.

Već okolo ljeta 1768. opazil je Jenner, da se je neka mužača (seljakinja) smatrala osjeguranom protli bobinkam, koje da je preboljela, dobivši od krave kod dojenja. On je za tim promatral sam beteg kod kravah izpital dleovanje čepiva i nakon vnogoljetnog študiranja odvažil se, da 14. majuša ljeta 1796. čepi bobinke 8 ljeta staromu zdravomu dečecu Jamesu Phippsu, koji je usled toga prošel vse poznate faze. Na 1. juliuša 1796. ljeta čepil ga je Jenner čepivom čovečjih bobinkah, ali zvum lokalne upale (vužganja) nije dalje obolil, a nakon opetovanoga čepljenja iza nekoliko meseci kravjim čepivom, dečec je ostal zvešema zdrav. S tim je bil pruzen dokaz o imunizaciji protli bobinkam. Navuk Jennerov razširil se je po celom svčtu, a on sam, přem čovek čeden, bil je odlikovan počastnim gradjanstvom grada Londona i nagradom od 10.000 funti šterlinga, koja je ljeta 1812. povišena na 20.000 funti.

Rezultati bepljenja bobinkah pokazali su vu raznih zemljah veliku hasen ovo ob-

čmu sa svojim dugim Petrom plaval je protli jeduom parobrodu, koj je nedaleko od obale na putnike čekal, koji bi se mozbit hoteli u Ešytergom onu zmožnu kathedratnu cirkvu pohodjat voziti, Kapitan je stal na svojem mjestu, na parobrodskem mostecu najme, pušil je svoju cigaru i rukami u žepu posve mirne duše, kak je to već ovim ljudem pžirodjeno, gledal je čielj taj prizor, koj je toliko ljudih mužev ženskih a nejviše diece sim nabavil, koji su svi skup sa policistom po obali biežali i u čm s dugim Petrom imali oči upre, kak da je to ona obečana zemlja, po kojoj med i mlieko teče.

Ali kad je dugi Peter svojom ladjom do parobroda doplaval i liepo mirno hotel i mimo njega dalje plavati, prignul se je kapitan parobroda i posegel za jednim dobrim vužetom, napravi zamku, jedno malo cilja i kad je Peter, koj je svojoj sudbini na parobrodu bil ledji obrnjen, baš dvanajsti krat policisti svoj jezik pokazal, doleti vuže po zraku nad njegovom glavom i veselje se preokrene na žalost a smieh na plač i škripanje zubih!

Peter je na svoju nesreću u jutro, kad se je oblačil, zaboravil svojega tielovnoga

reta, pa kad je Jenner 26. januara 1832. ljeta vumrl, njegova je slava (dika) bila utvrđeua.

Jennerova nauka imala je od negda protivnikov pak ih ima i denes; ali broji najbolje obaraju vse prigovore. Ove je broje sabral njemački zdravstvemi ured vu Berlinu ter ih povodom jubileja izdal pod naslovom »Blattern und Schutzpocken Impfung«.

KAJ JE NOVOGA ?

Mileniumski jubileumi.

Vu Medjimurju su skoro vu svakoj obćini s velikimi i lepimi svečanosti obdržali jubileum jezeroljetnog Magjarskog orsaga. Dobilimo glase od lépe parade iz Čakovca, Preloka, Štrigove, Mura-Szerdahelya, Mura-Csánye, Kotoribe, Hodošane, Sv.-Jurja (dolnjega kraja), Draškovca, Sv.-Martina, Zala-Ujvara, Belice, Sv.-Marije, Dolnje-Dubrave, Mura-Siklósa, Dráva-Vásárhely, Bottornye, Dekanovec, Felső-Mihályfalva, Légrad i t. d. Svigdi su se puk i školska deca veselo i duševno raduvali, sv. meše su se oblužavale, majališi obdržali.

Naredba

o stavljanju vu promet prigodom tisućgodšnjih svečanosti kovanih penez po jednu krunu.

*

Na temelju zak. članka LI: 1895. stavljam ovim vu promet povodom jezeroljetnih svečanosti kovane peneze po jednu krunu. Ovi se penezi stavljaju vu promet putem ravnateljstva milenarne zemaljske izlozbe.

Vanjski lik tih penez je sledeći: Na licu se vidi sa krunom i plašćem Sv. Stefara providjeno poprje Njegova Veličautstva sa sledećim opisom: »Az ezeréves Magyarország emlékére 1896.« (»Na uspomenu jezeroljetnice Magjarrke 1896.«) i kovni znak kr. magj. kovnice penez vu Körmöczbányi »K. B.«

Na naličju vidi se konjanički lik vodje Árpáda sa popratnom grupom, označjućom ulazak Magjara. Penezi nisu svetli; nego su potemnjeni.

Vu ostalom su ovi penezi posve jednaki sa penezi od jedne krune, kovanimi na temelju zak. članka XVII.: 1892., osobito, kaj

vrata, koj glavu i tielo spaja, takaj samo onak slabo pričvrstili. Vrat je stal čvrsto, jer je bil za galge priredjen, i ovak onda se je Peter moral u svoju sudbinu povdati, jer kapitanova zamka okolo Petrovog vrata štala je baš tak čvrsto kak i vrat sam, te je siromak Peter moral iz zamke u karletku putovati.

Pošten čoviek.

Nije tomu niti deset godinah da je u H... umrla niekog tkalca vdovica. Ona nije imala diece, živila je skromno za sebe u priprostoju kućici te si je prelom i švelom zaslužila, koliko joj je bilo za živeti potrebilo.

Na jednoc ju je smrt iznenadila prije, nego li je mogla kakov red učiniti, jer ipak je bila tu kućica, makar i siromaška, pak nnda pohižtvo, i makar da se nitko nije nadjal kod nje novce najti, ali ipak bi za ono prije rečeno testament bil dobro došel.

Poslie njezine smrti je sud nieku dalečnu rođakinju pronašel, koja je čielu zaostavštinu nasliedila, a ona je dala šve na licitaciju,

se tiče krajopisa, mjere težine i sadržaja finoće.

Krèpostno su nadalje glede ovih penezov vse one ustanove, koje su vu zak. članku XVII. i XVIII.: 1892, vu pogledu primanja penezu od jedne krune kod državnih blagajnah i vu privatnom prometu sadržaue.

Vu Budimpešti, 15. majuša 1896.

Kr. magö, minister financijah
Lukács.

Kolera vu Egiptu.

Iz Trsta javljaju 21. majuša: Vnogo brojni putniki, koji su stigli iz Egipta ovamo, pripovedaju, da je vu Aleksandriji nastala prava strava (strah) usljed zavladae kolere. Znak za naglo selenje bogatih strajnskih dala je smrt barunice Richthofen, supruge njemačkog povjerenika kod egipatske blagajne za državni dug i sestre njemačkoga generalnog konzula vu Kairu. Barunica je naglo zbeževala za nekoliko vur vumrla. Posljedice tog slučaja nedadu se opisati; ves prestimani svèt požuril se, da pobegue iz Aleksandrije. Vsi brodovi posjednuti su na juriš, a nije se ni pitalo, kamo koji plovi. Tak se vsi parobrodi austrijskog Lloydja, francezskog plovitbenog drnžtva, talijanske Navigazione i ruskog društva krenuli iz Aleksandrije s trostrukim brojem putnika, a priredjuju i posebne plovitbe, za koje su unapred razgrabljena vsa města.

Sam Lloydov parobrod »Habsburg« stigel je ovamo sa 347 putnikah, a za vsako se je mjesto platilo, koliko je gdo potrebuval.

Temperatura je vu zadnje vrème bila vu Aleksandriji hladna, no boje se, da će sada znatno poskočiti i da će se onda kolera pojakšati. Kolera se za sada nije znatno razširila, ali qara osobitom žestinom, gde se pojavljuje. Od 40 betežnikov, koji poprečno na dan zbežavaju, vumira ih 35. Većina ih već vumire dve po obolenju. Ponaviše stradaju stanovniki nizkih, vuzkih i nečistih stanov.

Nieki seljak je na toj licitaciji izlicitiral jednu ladicu za 1 frt 12 kr. — Prazna ladicu, koju si je seljak za melu čuvati, odredil, pošto ju nije mogel odmah sobom uzeti, morala je onde ostati, te je i ostala kroz 14 dni na dvorištu na deždju i vietru, dok si je seljak teda negda došel po nju.

Kad ju je domov dopeljal i pregledaval, na koj način bu u njoj prediele delal za raznovrstnu melu, opazi, da se pod iliti dno od ladic gible, kad je tu dešćicu zdigel, imal se je čemu čuditi. Pod tum dešćicom bil je mali prostor, u kojem su bili 500 f. u bankah »pravljeni. Začudjenju nije bilo kraja ni konca. Ladicu je dva tjedna na deždju i vietru vani stala a toliko je ljudih svaki dan mimo nje prošlo.

Kaj je sad naš seljak učinil stimi novci? On je sam jedini iste našel i nitko ga nije videl. — Jeli si je bu pridržal? — Nebude!!! — Pošten seljak je novce predal sudu, a ov jh je uručil nasljednici. Pošten seljak je dobil nagradu za to jer je našel novce po paragraphu: 10%, anda 50 f. a to je puno manje nego onih 500 f, koje je već u rukah imal, — ali ovi su bili pravi njegovi i on je mirno spaval i tečno jel.

Em. Kollay.

Dne 19. majuša zbeževalo je vu Aleksandriji 17, vu Kairu 5, vu Starom Kairu 35, vu vojnom logoru kod Turasa 5, na drugih mestih 3 osobe.

Slavonski želudec vu Srèmu.

Dopis iz Šida: Au petek 25. aprila došli su dva strojara (mašinište) po imenu Fajt Janoš i Divoki Janoš iz Vrbotica, ter pokehdob su se dobro navečerjali i napili, pošleto se Fajtu Janošu, da pojedje još i nekoliko jajec. Divoki ga je zašpotal, kak posle tolikog jela, kaj ga je pojel, more još i jajca jesti. Fajt mu je odgovoril, da more vezda pojedsti osemdeset jajec. »Nemreš« — »morem« i odmah su se zavadlali za 50 forinti. Hitro su donesli 80 komada jajec, koje krèmar nije imal, nego su morali kupovati iz stacuna i deli su na stol pred Fajta, koji je naredil da se 20 komada skuha, a ono ostalo, da bude on vu svojem želudcu skuhal. Naredjenih 80 jajec vu 8 redov po 10 komadah, počel je Fajt jedno za drugim lupati, a tak isto redati na drugu stran. Pokehdob je pojel 30 nekuhanih, počel je za njimi jesti onih 20 komadah kuhanih. Pak kao je l to pojel, na novo je počel jesti 30 sirovih. I pokehdob je vsako izpil, ljepo ih je vu redu slagal, da bi se mogla leške izbrojati. Vu nazočnosti tolikog svèta, koji se je skup zišel kak na kakovo čudo, došel je red i na zadnje osemdeseto jajec; pak i njega je izpil Fajt, makar da je pred tim pojel dvè velike porcije fazulja i 3 velike falate kruha, a onda eto 80 komadov jajec pak je dobil 50 forinti. I kak se je već stal rekel je: Gospodo nije to nikakva obsena! eto vam pak brojite. A tebi, za tvojih 50 forintih evo 80 supljih jajcah! I Fajtu nebi ni vraga.

Kak je London rasel.

Još ljeta 1800 pučki je popis vu Londonu izkazival pučanstvo od menje od milijnu dušah. Vezda izdani rezultat zadnjeg popisa oglašava, da ima vu Londonu 4.211.056 dušah, a pokehdob celo pučanstvo Englezke i Walesa sačinjava 29 milijuna dušah, to motropala sama imade 14-ti del celog pučanstva. Londovski policajni rayon broji 5.633.332 duše. Površina grada iznosi okolo 70 englezkih miljah ili 111 kilometrom, na kojih stoji 497.679 hižah. Za kraljice Jelisave brojil je London 150.000 dušah i 15.000 hižuh. Vu gradnji se sadt nalaze 4162 hize.

Okolo zemlje za 50 minut.

Na električnoj željeznici, koja se sada drži vu Nju-Jorku, predana je prošle subote brzozjavka (telegram), koja je imala krenuti okolo zemlje. Brzozjavka je glasila: »Bog je stvoril dragocènosti prirode a znanost upotrebljuje električnu jakost vu slavu naroda i na umirenje svèta«. Ovu brzozjavku odposlal je predsjednik brzozjavov odsjeka, Gandler, koji je sedel na jednu strani stola vu izložbi. Na drug je strani stola sedel Edison, koji je prijel brzozjavku nakon kaj je okružila zemlju. Ob 8. vuri 34 časa prije poldan poslana je brzozjavka preko Čikaga i Los Angelesa vu San Francezko, odonud vu Vankouer, Wimirizer, Montreal, Canso, London, kam je stigla zs 4 minute. Iz Londona, poslana je preko Pariza vu Lisabon, Gibraltar, na Maltu, Aleksandriju, Suez, Bombay, Madras, Signapore, Sanga, Nangaseki i Tokio, — i odovud opet vu San Francizko Nju-Jork, gde ju je Edison 50 minuta iza

odposlanja primil Svakako je ova brzozjavka vu najkraćem vremenu putovala okolo zemlje, kaj ju je ikada medjunarodni brzozjav prenesel svètom. Stroški brzozjavke iznosili su 152 dolara.

Dobre žepne i stène vure za fal cène moći dobiti pri *Pollak Bernatu vurar* vu Čakovcu (Pijac, Sparkassa). Prijem se *uzimljeju vure takaj* za popravke za fal cènu.

Nekaj za kratek čas.

Tak je.

Doktor: »Jeditè malo, ne pijte pive, ostanite na večer domaj, nemojte pušiti, i onda se turnirajte i sečite.«

Betežnik: »Gospon doktor, kaj vi mislite? Kad bi ja vse to učinil, onda mi nije treba doktora.«

Zaletila se.

Gosponček: »Kad bude vaša sestra 20 ljet stara?«

Frajlica: »Vsako ljetu vu oktobru.«

Mudra opomena.

Profesor (praštajuć se sa maturanti): »Kako sada polazite vu akademički život, čuvajte se ponajprije društva, vu kojih se puno pije; gdo pije vnogo pive, postal bude bedak. Misliten a me.«

Milo za drago.

Tovarušica: »Kad na večer dohadjas dimo iz krèma, navadno je već jutre.«

Tovaruš: »Je, kad se ti vu jutro staneš, navadno je poldan.«

Digansko poštenje.

Muz: »Nu cigan, kak živis?«

Cigan: »Dobro, dragi. Malo kradem, pak živim pošteno.«

Konec majuša.

On je videl ljepu dèvu —
Bil je ljepi maj —
Oj, tako divne ruže
Ni isti nejma raj!
Zanešen njojzi reče:
»Daj ruku meni, daj.«
A ona mu ju dade;
Al s tim je već rajtu kraj.
Jer drugoga već ljeta
Osvanu maj mu èrn:
Kad je videl, da mu osta
Od ruže samo — trn!

Stožil:

Gläd Fereucz.

LOTERIJA Buda 23-ga majuša 1896.
18 51 74 62 52

Gabonu árak. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	firtól	firtig
Buza	Pšenica	6-75	—
Zab	Zob	6-00	— 6-25
Rozs	Hrž	5-50	—
Kukoricza ó	Kuruza stara		
» » uj	» nova	4-60	—
Árpa	Ječmen	4-50	—
Fehér hab uj	Grah beli	7-00	—
Sárga » »	» žuti	6-00	—
Vegyes » »	» zmèšan	5-50	—
Lenmag	Len	8-00	—
Bükköny	Grahorka	4-00	—

Vasuti menetrend.

Budapest felől: érk. 1.14, ind. 1.17 (gy. v.): 5.51—6.06 (sz. v.); 12.57—1 (gy. v.) 4.01—4.15 (sz. v.); é. 9.56 (v. v.) **Prágerhof felől:** é. 4.36—4.39 (gy. v.); ind. 5.52 (v. v.); 11.29—11.39 (sz. v.); 3.59 4.02 (gy. v.); 9.52—10.07 (sz. v.); **Z-Eggerszeg felől:** é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. **Varaszd felől:** é. 4.20, i. 4.49, 5.30—6.15, 11.13—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—11.17 órákor.

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Glavni suradnik

GLÁD FERENCZ.

Nyilt-tér.*

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Fouльд-selymet 60 krtól: 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai stb. a legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selymet** 35 krtól 14 frt 65 kr. méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal s. a. t.) megrendelt áru **postabér és vámantesen a házhoz szállítva**, mintákat postafordulással küld: **Henneberg G.** (es. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

Hirdetések.

98. vb. — 96.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Csáktornyai kir. járásbíróóság 1191. p. 96. számú végzése által muraközi takarékpénztár végrehajtó javára Poszávez Imre s társai bottornyai lakosok ellen 170 frt tőke s ennek járuléai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 540 frtra becsült Biber Istvánnál: 1 szekér, 1 kis kocsis és 1 kukoriczagóré 40 mezőre való csutas kukoriczával, Szercsán Imrénéél: 1 pej szőrű csikó, 1 szürke szőrű csikó és 1 léczes kukoriczagóré, Poszávez Ivánnál: 1 piros szőrű tehén és Francsics Ivánnál: 1 tehén és 1 léczes kukoriczagóréből álló ingóságok nyilvános árverésen eladásra elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Bottornyai leendő eszközésére

1896. évi június hó 9. napjának d. e. 10 órája

határidőül kitézetik, ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alulis készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Poszávez Imre ellen az árverés kitézhető nem volt, mert az összes fölülfoglalt ingó vagyona az Alsó-lendvai takarékpénztár mint alapfoglaltató részére f. évi április havában kitézött ingó árverés alkalmával eladott.

Mindezek kik elsőbbségi jogokat vétnék érvényesíthetni, kereseteket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt bír. végrehajtóhoz adják be.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Csáktornya, 1896. május hó 26-án.

Glavina János,
kiküldött bír. végrehajtó.

1409—96 tk.

Arverési hirdetmény kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az állam kincstár végrehajtónak Vidovics István dráva-szent-mihályi lakos végrehajtást szenvedett elleni 15 frt 25 kr. tőke követelés és járuléakai iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróóság területén levő dráva-szt-mihályi 27. tk. 7. hrsz. a. 533 frtra, 57. hrsz. a. 64 frtra, 72. hrsz. a. 58 frtra, 116. hrsz. a. 201 frtra, 137. hrsz. a. 68 frtra, 189. hrsz. a. 58 frtra, 192. hrsz. a. 79 frtra, 248. hrsz. a. 27 frtra, 258. hrsz. a. 115 frtra, 272. hrsz. a. 31 frtra, 277. hrsz. a. 153 frtra, és 779. hrsz. a. 190 frtra becsült ingatlanok az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlanok az

1896. évi június hó 22. napján délelőtt 10 órákor

a dráva-szent-mihályi község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 12. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 527

Kir. járásbíróóság mint tkv. hatóság.

Csáktornya, 1896. április hó 11-én.

2407. tk. 96.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbíróóság mint tkv. hatóság részéről közhírré teszi, miszerint u. kir. kincstár végrehajtónak Pongrácz István alsó-mihályveczi lakos ellen 119 frt 60 kr. tőke ennek 1894. július 22-től járó 6% kamatai 9 frt 19 kr. vajtás kérés 8 frt 55 kr. ezuttal s még felmerülő költségek kielégítése végett a n-kanizsai kir. törvényszék illetve a perlaki kir. járásbíróóság területén levő az a-mihályveczi 17. sztkjvben fele részben felvett 1. 212. és az egészben felvett 15. és 1987. hrsz. a. ingatlanok együtt 106 frt becsértékben az a-mihályveczi 1026. ljkvben fele részben felvett 1. 212. és az egészben felvett 16. hrsz. a. in-

gatlanokat együtt 99 frt becsértékben; az a-mihályveczi 1368. sztkjvben † 1999. hrsz. a. ingatlan 62 frt, † 1997. hrsz. a. ingatlan 51 frt, † 2233. hrsz. a. ingatlan 81 frt becsértékben A-Mihályvecz község házánál

1896. évi június hó 30. napján d. e. 10 órákor

megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kiltett becsár.

Árverezni szándékozók, tartoznak a becsár 10% -át készpénzben, vagy ovadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverés feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 529 1—1

Perlakon, 1896. április hó 17-én.

Kotzó Pál

gépészmérnök

Budapest, Üllői-ut 18. sz. alatt.

Ájnl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lőreájü
 — szöges cséplőkészületeket —
 továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lőreájü
 sines gözcséplőkészületeket,

hosszu szalmarözkökkel, alsó szelelővel és renkivül nagy felületü rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerral.

Fa- és szénfütésü és eredeti szalmafüto gőzmozgonyokat

Továbbá R. Garret & Sons felülmulhatatlan 40%-tüzelőanyag megtakarító.

COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT

legjobbnak elismert **brandtfordi önműködő amerikai kévekötő arató gépeket.** Eredeti amerikai szénagyújtó 1 vagy 2 lő befogására alkalmazható kombinált ruddal. **Sorvető és szörvető gépeket** és mindenemü egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!
 893 **Vidéki ügynökök kerestetnek.** 6-6

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Eaen hírneves háziser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsolesknek alkalmaztatik köszvényel, csuszál, tagszaggatásnál és meghüéseknel és az orvosok által bedörzsolesekre is mindig gyakrabban rendeltekik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyarkorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. **40 kr., 70 kr. és 1 frt.** üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerártárban köszlelben van; fóráktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbortok utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkarosodni,** az minden egyes üvegét „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. **Richter F. Ad. és társa,** csász. és kir. udvari szállitók, **Rudoistadt** (Thüringia).

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbírótság mint telek-könyvi hatóság közhíré teszi, miszerint a kir. kincstár végrehajlatónak Habus Francziska ésársai elleni végrehajlati ügyében 44 frt 61 kr tőke ennek 1892. novemb. 12-től járó 6% kamatai 5 frt 80 kr újabb árverési költség kielégítése végett az a-mihályoveczy 91. sztykvb. A. L. 1—22. sorszám alatt felvett ingatlanak Habus Francziska férj. Gasparics Ferenczné, Habus Beatrix férj. Mandlin Lőrinczné, Habus Rozália férj. Androscecz Lénárdné és kisk. Habus Czeczília illető 1/3 része 798 frt; ugyanazon tjkvben 714. hrsz. a. ugyanazok és Habus Antal és Habus István nevén álló ingatlan az 1881. LX. t. cz. 156. § alapján 57 frt becsértékben egészben ugyanazon tjkvben 1066. hrsz. a. ugyanazok tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon t. cz. alapján 114 frt becsértékben egészben ugyanazon tjkvben 992. hrsz. a. ugyanazok tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon t. cz. alapján 60 frt becsértékben egészben, ugyanazon tjkvben 2648. hrsz. a. ugyanazok tulajdonául felvett ingatlan ugyanazon t. cz. alapján 18 frt becsértékben egészben A-Mihályovecz község házánál

**1896. évi június hó 26. napján
d. e. 10 órakor**

megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni. — Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat

ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint felizetni. 528 1—1

Kir. járásbírótság, mint tkvi hatóság.
Perlak, 1896. évi április hó 2.

Schicht-féle szín- szappan

törvényileg bejegyzett
VÉDJEJEGYE

igen jól kiszárad
kitűnően tisztít

felette takarékos a használatban,
garantált tiszta és ártalmatlan a fehérműnek és
kéznek: egyáltalában a legjobb az összes szín-
szappanok közül.

Senki sem fog egy kísérletet megbánni..

Csáktornyán kapható:

GRÁNER TESTVÉREKNÉL.

17—30

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvnyomdája

Csáktornyán,

a legújabb gyorssajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket, — számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat, műveket stb. stb.

☞ bármely nyelven és kivitelben ☜
a legjutányosabb árak mellett.